

Omstart!

Opprop i forbindelse med regjeringens nye kulturmelding

Kulturmeldingen som skrives nå er en fantastisk mulighet til å ønsketenke rundt hva slags kulturliv vi skal ha. Øverst på vår liste, er at kunsten når flere enn den gjør i dag. Her er 5 tiltak for å få det til.

Av Hilde Ghosh Maisey, daglig leder i TrAP

Mange mennesker i Norge har en følelse av hvem kunst og kultur er laget for – og at det ikke er for dem. Det er et demokratisk problem at kulturen bidrar til å forsterke avstanden mange opplever til en elite, til det norske, eller til en uggen kombinasjon av de to.

Kulturen må mangfoldiggjøre hvem den er til for og hvem som skal kjenne seg hjemme i den. Når vi snakker om mangfold mener vi både historiske og nye minoritetsgrupper, og ikke minst vår egen urbefolkning.

Behovet for økt mangfold må ikke ses på som et problem, men som et potensial. Dette potensialet må vi utnytte slik at:

Vi kan rekruttere nye talenter som i dag ikke vurderer kulturlivet som yrkesvei

Kulturen blir reelt innovativ, kan fortelle oss historier som vi ikke kjenner, og virkelig være et sted for overraskelser

Kulturen faktisk har samlingskraft og ikke som nå, en innside og en utside, der det er ydmykende å stå på utsiden.

Tiltak vi ønsker i kulturmeldingen:

1.

Institusjoner som forvalter ulike historier må styrkes. Eksempler er samiske Beaivváš Sámi Našunálateáhter og RiddoDuottarMuseat, Jødisk Kulturfestival i det jødiske miljøet, og mange forvaltere av historier og uttrykk fra nyere minoritetsgrupper i Norge, i ulike generasjoner. Det er først når vi har sterke spesialister at mangfoldet kan bli synlig, også innover i andre organisasjoner. Slik kan vi styrke fellesfortellingen og forståelsen av hva Norge er i dag.

2.

Vi må finansiere resultater, ikke bare institusjoner. Ønsker vi endringer må det lyses ut midler for å få dette til, slik at de beste aktørene kan konkurrere om å få dem. Å gjøre kulturen relevant for grupper som ikke synes den er det i dag, bør være et slikt spesifikt resultat.

3.

Kunstnere må få økte inntekter. Kunstnerøkonomien er også et spørsmål om mangfold. Så lenge man må leve på penger hjemmefra for å kunne satse, er det mange som ikke kan delta. Spesielt i de første og avgjørende årene av en karriere. Andre tiltak er gratis adgang til museer, billige billetter til salgs for samme dag. Adgang til kultur handler faktisk også om penger.

4.

Kunnskapsfeltet og kulturfeltet må synkroniseres. Kunnskap om formidling, ekstern kommunikasjon og å nå nye publikumsgrupper må styrkes i institusjonene. Vi trenger mer aktiv kunnskapsdeling. Det må være et rapporteringskrav at vi deler kunnskapen vår med hverandre. Spesielt når det gjelder å nå nye målgrupper.

5.

De som styrer kulturbransjen må bli mindre homogene. Kulturinstitusjoner må være mer bevisst på sammensetningen i styrer og ledelse, og gå utenfor sitt eget nettverk når de skal rekruttere. Flere erfaringsbakgrunner hever det totale kompetansenivået. Kulturdepartementet og Kulturrådet må stille krav til at styrer skal gjenspeile befolkningen, og måle resultatene.